

11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (Δ' ΛΟΥΚΑ)

«Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἑπτὰ διακόνων· Θεοφάνους ὁμολογητοῦ τοῦ Γραπτοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας (†850).

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν ζ'.

(τυπικὸν 11ης Ὀκτ. §§ 1-3).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ', καὶ Ἀνατολικὸν α', καὶ τῶν Πατέρων στ'.

ᾠχος 4 Παφ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει σα
κου σο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου
Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α
ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ον μου ου
προ σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε
ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε
ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ηου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Mη εκκλη νης την καρ δι ανμους λογουςπο νη ρι

ας του προ φα σι ζεσθαιπρο φα ασεις εν α μαρ τι

ι αις

Συν αν θρωποιςερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε αμαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

Oτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τραςοι κρι

ται αυτων

Aκου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χοςγης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυτωνπα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι

μου ^Δ_{δλ} ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην

μου ^π₉

Φ υ λαξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στησαν το

μοι ^Δ_{δλ} και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν ^π₉

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^π₉ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^π₉

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^π₉

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου ^π₉

και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ_{δλ} ε κρυ

ψανπα γι δαμοι π_9

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ_2 και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε π_9

A πα λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστινο

εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου π_9

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ_2 συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων π_9

Π ρο σχεις προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πεινω

θην σφο δρα π_9

P υ σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δ_2 ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε π_9

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου π_9 του ε ξο μο

λο χ γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι ι ι σου π_9

T^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ χας π_9 προ σδε

ξαι A γι ι ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π_9 και πα

ρασχουη μι ιν α φε ε σιν ^M α αμαρ τι ι ι ων ^{Πα} ο
τι μο ο νος ει ο δει ξασεν κο σμω την α να α
α α στα α α α σιν ^π₉

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^χ_π₉ ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι ^π₉

K ^{Πα} υ κλω σα τε λα α οι ^M Σι ι ων ^{Πα} και πε ρι λα

βε τε ε ε ε α α α αυ την ^π₉ και δο τε δο ξαν εν

αυ τη τω α να σταν τι ι εκ νε ε ε κρων ^M ο τι αυ ^{Πα}

τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μων ^Δ

^{Πα} ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας ^π₉ εκ των α

νο μι ω ω ων η η η η μων ^π₉

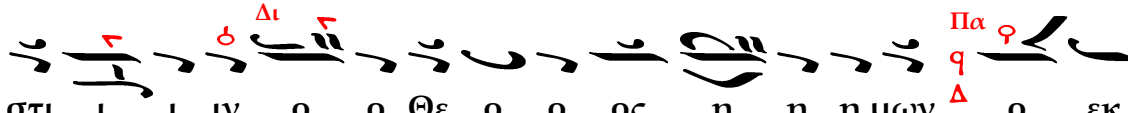
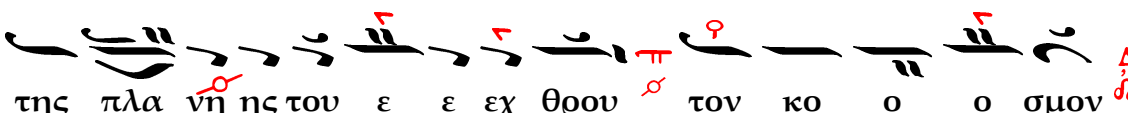
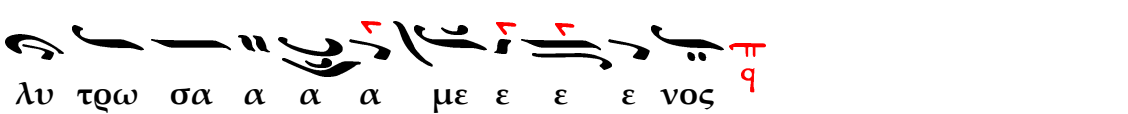
Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^π₉ ^χ_π₉ ει σα

κουσον της φω νη η η ης μου ^π₉

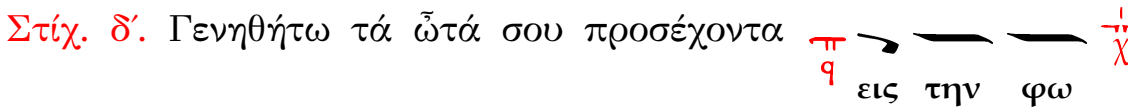
Δ ^{Πα} ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω ^M

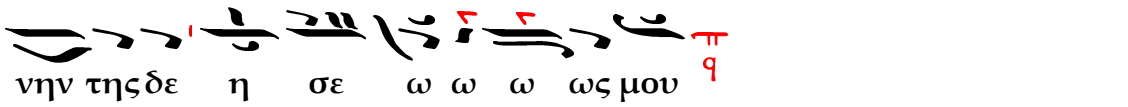
μεν Χρι ι στον ^{Πα} δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων ^π₉

Α να α α α στα α α α σιν ^π₉ ο τι αυ τος ε

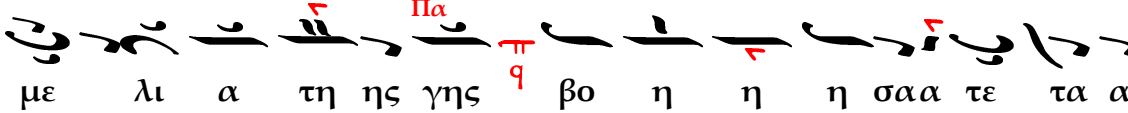

 στι ι ι ι ν ο ο Θε ο ο ος η η η μων ο εκ

 της πλα νη ης του ε ε εχ θρου τον κο ο ο σμον

 λυ τρω σα α α α με ε ε ε νος

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

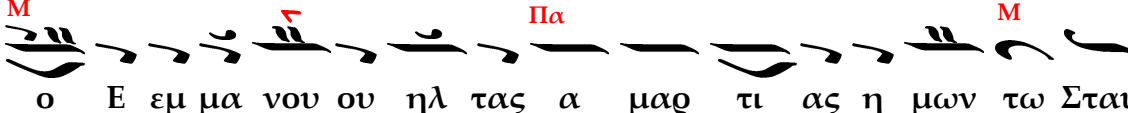
Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα

 εις την φω

 νην της δε η σε ω ω ω ως μου

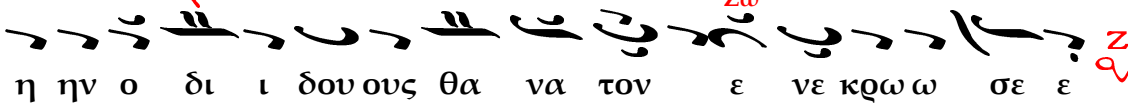
E

 υ φρανθη τε ου ρα α νοι σαλ πι σα τε τα θε

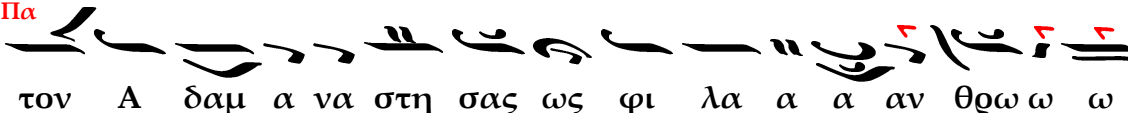

 με λι α τη ης γης βο η η η σαα τε τα α

 ο ο ο ρη ε ευ φρο συ υ υ νην ι δου γαρ

 ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ

 ρω ω προ ο ση η η λω ω ω σε και ζω η

 η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρω ω σε ε

 τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρω ω

 ω πος

Τῶν Πατέρων, Στιχηρά Προσόμοια 5'.

Ἡ ἀπεγνωσμένη. Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται;

 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

T^{νη} ας ε πτα συ νο δος τας των Πα τε ρων κα τα
 δι α φο ρος και ρος συ στα σας εις ε να συν η θροι
 σεν ε νι Κα νο νι τω δε μα λα κα λως ο Πατρι
 αρχης ο Γερ μα νο ος ο νε ος γρα φων ο μν τε και
 κρα τυ των τα δογ μα τα α τα τ των ος και προ σβε ας
 αυ τος α γρυ πνος της σω τη ρι ας τω Κυ ρι ω ω προ
 βαλ λε ται και τ ποι μι ι ς συμ ποι οι με ε
 να ας

Στίχ. 7. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η ψυ
 χη μου ε πι τον Κυ ρι ον

T^{νη} ο τς Νο μγραμμα παι σιν Ε βραι ων ε θε το
 τι μι αν την ε βδο μα δα σκι α προσα νε χσικαι
 λα τρευ ς σι ταυ τη ην περ Πα τε ρες συνδραμοντες
 εν ε πτα δι ι Συ νο δων νευ σει Θε ς τ εν ε ξα
 δι η με ρων συ υμ παν το δε α παρ τι σαν τος και

την εβδομην ελογησαντος σεμνοτεραν ειργασασθε ορον εκ θεεμενοι Πιστεεως

Στίχ. ζ. Από φυλακής πρωΐας μέχρι νυκτός, από φυλακής πρωΐας

Την Τριαδασιν εκ των πραγματων της κο

σμογονειας υσαν αιτιαν τρανως παρεδωκα

τε τρισολβιοι Πατερες τρεις γαρ και τεσσαρας Συ

νοδς μυστικοτατω λογωθεντες και εκδικοιφα

νεντες τσ ορθοδοξολογωταστοι χειατατες

σαραοντα και την Τριαδα ενεφηναατεκτι

σασαν ταυτα και κοοσμον ποιηησαασαν

Στίχ. η. Ότι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, και πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις, και αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ

των ανομιων αυτ

Ηρκεσε και μιαζωην εμπνευσαιτωκειμε

νωγωνωτηςυπεργσης Προφητανακαμψις

 Ε λισ σαι ε τῶ πα νυ ο μως α νε καμ ψεν ε πτα

 κισ και συν ε κυ υ ψε τῶ τω οι α προ ο πτης προ αγ

 γελ λων τας υ μων συ υν ε λευ σεις αις την νε κρω σιν

 τῶ Θε ο Λο ο γῶ ε ψυ χω σα τε θα να τω σα αν

 τες Α ρει ον και τῶς ε κει ει νω συγ κα α μνο ον

 τα ας

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,

 ε παι νε σα

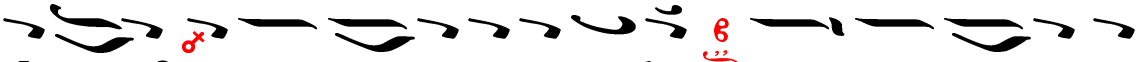

 τε αυ τον παντες οι λα οι

T^{νη}

 ον δι η ρη με νον Χρι στῶ χι τω να και δι

 ερ ρηγ με νον κυ σιν υ λα κταις σο φως συν ερ ρα ψα

 τε σε βα σμι οι Πα τε ρες βλεπειν την γυ μνω σιν την

 τῶ τῶ μη δα μως ε ε νε γκοντες ως περ ο Σημ τε και

 Ι α φεθ την πα τρω α αν το πα λαι κα ται σχυ ναντες

 τον πα τρω λοι αν και τῶς ε κει νω συμ φρο νη σα αν

 τος Α ρει ον τον της μα νι ι ας ε πω ω νυ υ

 μο ον

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ^Δ και ἡ
ἀλήθεια τοῦ Κυρίου ^Δ με νει εις τον αι ω ω να ^Δ

^{Νη} **Τ** ρς Μα κε δο νι ρς και Νε στο ρι ρς και τ ρς
Ευ τυ χε ας και Δι ο σκο ρ ρς ^{Δι} Α πο λι να ρι ρς
τε Σα βελ λι ο σε βη ρ ρς ^β λυ κ ρς βα ρ εις α πο δει
χθεν τας εν δε ρ μα σι ι προ βα των ^β πο ρ ρω της ποι μνης τ ρ
Σω τη ρ ος ως α λη θει εις ποι με νες ^β α πη λα σα τε γυ
μν ρς κω δι ων ^Δ τ ρς τρι σα θλι ρς κα τα στη σα αν τες α ρι
στα ^β ο θεν υ μα ας μα κα ρι ι ζο ο με εν ^β

Ἦχος Πά.

^{Πα} **Δ** ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

^{Πα} **Τ** α α ας μυ στι ι κας ση με ρον του
Πνε ευ μα α α τος σα αλ πι ι ι ι γ γας τους θε ο
φο ρους Πα α τε ρας α α νευ φη η μη η σω ω
ω ω μεν ^Δ τους με λω δη σα αν τας εν με ε ε ε σω ω ^{Πα}

της Ἐκκλησιῶν μεεεεε
 λοος ἐναρμονιόον θεολογίι
 ιας Τριῶν ^{Κε} ἀδελφείων ^{Δι} ἀγαθῶν
 ἀλλήλων ^{Πα} οὐσιαντεκαίαιθεοο
 τηηηητα ^{Κε} τούςκαθαίρετα ^{Πα} ἀσφα
 ρείου ^{Κε} καιὸρθοοδόξων ^{Πα} προοομαα
 χουούςτους ^{Πα} πρεσβυοοόντας ^{Πα} παντοτεεε ^{Κε} Κυ
 ριιιω ^Δ ελεηθη ^{Πα} ηναιτας ^{Κε} ψυχα
 ας ^{Πα} ηηηημων

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Παφ

Και νυν καιειει καιειςτους αιωνας των αι
 ων ^{Πα} αααμην
Την ^{Πα} παγκοσμιον ^{Πα} δοοοξαντην ^{Πα} εξανθρωπων
^{Νη Πα} σπαρει ^{Πα} ειεισαν ^{Πα} και τον ^{Πα} Δεσποτηην ^{Πα} τεε
 κουουσαν ^{Πα} την ^{Πα} επουρα ^{Πα} αα ^{Πα} νιιιον

πυ υ υ υ λην ^π₉ υ μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην
 Παρ θε ε ε ε ε νον ^π₉ των Α σω μα τω
 ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω
 ω ω πι ι ι ι σμα ^π₉ αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη
 ου ρα α νος ^Δ₂₂ και να ο ος της θε ε ο ο ο
 τη η η η τος ^π₉ αυ τη το με σο τει χον της εχ θρας
 κα θε ε λου ου σα ^Δ₂₂ ει ρη νη αν τει ση η ξε ε ^π₂₂
 και το βα σι λει ο ο ν η νε ε ε ε ω ω ω ω ξε ^π₉
 ταυ την ουν κα τε χο ο ν τες της πι στε ως την αγ κυ υ
 ραν ^π₂₂ υ περ μα χον ε χο ο με εν ^π₂₂ τον εξ α αυ
 της τε χθε ε εν τα Κυ υ ρι ι ι ον ^π₉ θαρ σει
 ει ει τω τοι οι οι νυ ^π₉ θαρ σει τω λα ο ο ο στου Θε ε
 ου ^π₉ και γαρ αυ τος πο λε μη σει τους ε εχ θρ ος ^π₂₂ ως
 παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο ο ος ^π₉

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι ι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αι σι ι ι αις Υι ι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο

ο ο κο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιδ' 14-20).

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων· καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ

ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χολοδογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· (τοῦτο ἦν πεδῖον Βασιλέων)· καὶ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτον καὶ οἶνον· ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψίστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 8-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετείλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου· ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (ι' 14-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ· καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσηλύτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν

κολληθήση, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεὸς σου, ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ συνήθη.

Ἦχος Γα ϕ

ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και
αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι

A ^M πο στο λι κω ω ω ν πα ρα δο ο ο σε
^{Nη} ων [♀] α κρι βεις φυ λα κες γε γο να α τε ε ε α
^{Nη} α γι οι Πα τε ε ε ε ρε ες [♯] της γαρ α γι ας
^M Τρι α α δος το ο μο ου ου ου σι ον [♯] ορ θο
^{Πα} δο ο ξω σ δο γμα α τι ι ι σα α α αν τε ες [♯] Α α
^Δ ρει ου το βλα σφη η μον [♯] συ νο δι κω ω ω ως κα α
[♯] τε ε βα λε τε ε [♯] μεθ ο ον και αι Μα κε δο ο ο
^{Πα} νι ον [♯] πνευ μα το μα α χον α πε ε λε ε εγ ξα α
^{Nη} α αν τε ες [♯] κα τε κρι να α τε Νε στο ο ο ρι
[♯] ον [♯] Ευ τυ χε α και Δι ο σκο ο ρον [♯] Σα βε ε ε
^{Πα} ελ λι ι ο ο ον τε [♯] και Σε βη η ρον τον Α α
^{Γα} κε ε ε φα α α α λο ον [♯] ων της πλα α α νης αι
[♯] τη η η σα σθε ρυ υ σθε εν τας η η
[♯] μας [♯] α κη λι δω τον η μων τον βι ι ι ον ε
[♯] εν τη η πι ι ι στει [♯] φυ λατ τε σθαι δε ο ο
[♯] ο ο ο ο με ε θα ²²

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὰς αἰωνάστων αἰωνῶν ἀμην

Θεοτοκεῖ ἡ προστασία πάντων τῶν δεινῶν εἰς σε θαρσύνει σε καυχώμεθα ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστὶ πρεσβευέτω ἐκ σπυρίθων τῶν ὑπεράσθενων δαλμάτων

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Ἱ Πα φ

Τὸ πάθει σου Χριστέ παθῶν ἡλευθέρωθημεν καὶ τῆ ἀναστάσει σου ἐκ φθοράς ἐλυτρώθημεν Κυριε δοξαῖ σοι

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμὴν,

τὸ δὲ Ἀμὴν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνόμεφυτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναντι καὶ περιέζωσατο

Ἀγαλλιᾶσθη κτιστοὶ οὐρανοὶ οἱ εὐφραῖ

νεσθωσαν ^πχειρας κροτει τω τα εθνη με τευ φρο συ

νης ^ΔΧριστος γαρ ο ^ρσωτηρ ημων τω σταυρω προσηλωσε

τας ^Μαμαρτιιας ημων ^{Ζω} και τον θανατον νεκρω

ωωσας ^{Πα}ζωην ημιν ^Μεδωρησατο πεπτω

κοτα τον ^{Πα}Αδαμ ^ππαγγενη αναστησας ως φι

λα ανθρωπος ^π

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ^Δη τις ουσα

λευθησεται ^ρ

Βασιλευς υπαρχωνου ρα νου και γηης ακαταλη

πτε εκων εσταυρωσαι διαφιλανθρωπιαν ^π

ον ο Αδης συναντησας κατωθε νεπικρανθη

και δικαιων ψυχαι δεξαμεναι ηγαλλια

σαν το ^πΑδαμ δε ιδων σε τον κτιστην ^Δεν τοις κα

ταχθονι οισ ανεστη ^πω του θαυματος πως θα

ναα του εγευσατο η των απαντων ζωη ^Δ

αλλη ως ηβουληθηθη κοσμον φωτιισαι κραυγα

ζον τα και λε γοντα ο α να στας εκ των νε κρων Κυ
ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ. Τῷ οίκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε
εις μα κρο τη

τα η με ρων

Γυ ναι αι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρουσαι με
τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα φον σου κα τε
λα βον και μη ευ ρουσαι το α α χραν τον σω μα
σου πα ρα δε του αγ γε λου μα θουσαι το και νο ον
και πα ρα δο ξον θαν αυ μα τοις Α πο στο λοις ε
λε γον α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω κο σμω
το με γα ε ε λε ε ος

Ἦχος Πα φ

Δο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Την ε τη σι ον μνη η μνην ση με ε ρον
των θε ο ο ο φο ο ο ρω ων Πα α α τε

ε ε ε ε ρων των εκ πα σης της οι κου με νης συ να
 θροι οι σθε ε ε εν των εν τη λαμπρα α α πο ο λει
 Νι κα ε ε ε ε ων των Ορ θο δο ξωντα συ στη
 μα α τα ευ σε βην τες πι στως ε ορ τα α α
 σω ω ω μεν ου τοι γαρ του δει νου Α α ρει ει ου
 το ο α θε ον δο ο ογ μα α ευ σε βο ο ο
 φρο ο ο νω ως κα α α θει ει ει ει ει λον και
 της Κα θο λι κης Εκ κλη η σι ι ας συ νο δι ι κως
 του ου τον ε ξω στρα α κι ι ι ι ι σαν και
 τρα νως τον Υι ον του Θε ε ου ο μο ου σι ον
 και συ να ι δι ον προ των αι ω νων ο ον τα
 τοις πα σιν ε δι δα ξα αν ο μο λο ο γειν εν
 τω τη η ης πι ι στε ως Συμ βο ο ο ο λω α
 κρι βως και ευ σε βως του ου το ο εκ θε ε ε ε
 με ε ε ε νοι ο θεν και η μεις τοις θει οις αυ των
 δο γμα σιν ε πο με ε νοι βε βαι ως πι στευ ον τες

^{Πα}
 λα τρε ε ευ ο ο ο ο μεν ^π₉ συν Πα τρι τον Υι ο
^Μ
 ον και το Πνε ευ μα το ο πα να α α α γι ι ι
^{Β8}
 ι ον ^π₉ εν μι α α Θε ε ο τη τι ι ^ε₇ ^κ₈ Τρι α α
 δα ο μο ο ου σι ο ον ^ε₇ ^κ₈

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμώηχον.

^εΗχος ^ε₇ Πα φ

^{Β8}
Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ^Δ₂ και εις τ8 8 8ς
^{Πα}
 αι ω ω ω νας ^Δ₂ των αι ω ω νων α α α
^π₉
 μην
^{Β8}
Ν ευ στον πα ρα κλη σε ε σι σων οι κε τω ω ων
^π₉
 Πα α α να α μω ω ω με ^π₉ παυ ου σα δει νων
^{Β8}
 η η μων ε πα να α στα α α α α σεις ^π₉ πα σης
^{Πα}
 θλι ψε ως η μας α πα α λ λα α α τ τ8 8 8 σα ^π₉
^{Β8}
 σε γαρ μο νη ην α α σφα α λη και βε βαι αν αγ
^π₉
 κυ υ υ ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν ^π₉ και την
^Μ
 σην προ στα σι ι ι ι α αν κε κτη η η με ε ε ε

θα μη αι σχυν θω με ε εν Δε σποι οι να α σε προ
 σκα α λου ου ου με ε ε ε νοι σπευ σο νεις ι κε ε
 σι ι ι αν των σοι οι πιστως βο ω ω ω των
 χαι ρε Δεσ ποι οι να η πα α α αν τω ων βο η η η
 θει ει ει ει α χα ρα και αι σκε ε ε πη και σω τη
 ρι ι α των ψυ χω ων η η η μω ω ω ω ω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
 Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
 (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Του λιθοσφραγισθέντος ὑποταγῶν Ἰουδαίων καὶ
στρατιωτῶν φυλάσσειόντων τὸ ἀχραντὸν σου σῶμα
μα ^Δ _{δλ} ἀνεεστησθη τριημέρος Σωτηρῶν δωροῦ μέ
νος τω κοσμητηζῶν διατοῦ τοῦ αἰδυνα α
μεις τῶν οὐρανῶν εβῶν σοι Ζωοδοῦ οτα ^π ₉
δοοξατη ἀναστασει σου Χριστε δοοξατη βα
σιλείᾳ σου ^π _{δλ} δοξατη οἰκονομίᾳ σου μονεφι
λανθρωω πε ^π ₉

Δόξα. Τῶν πατέρων.

Ἦχος ♯ ^π _{δλ} Γα ρ

Υπερδοξασμένος εἰ Χριστε ο ο Θε ε
ος ἡ ἡ μων ^π _{δλ} ο φωστηρας επι γης τς πα

τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των
προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
γη σας πο λυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξας ως Θε ος μη πα
ρι δησους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,

ἐὰν δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ**. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *